

BEZIG

Vredestuin

Wat doen mensen in de tuin? Dolf van Eendenburg maait het gras in de binnentuin van het Vredespaleis in Den Haag.

tekst en beeld SANDRA VERKIC

Hij haalt de antieke grasmaaier over het gazon van de binnenplaats. Het is een van de favoriete plekken van Dolf van Eendenburg. "Aan de voorkant worden de meeste foto's gemaakt. Maar hier staan de tulpen en stinzenplanten zo mooi te bloeien in deze tijd van het jaar. En dat tegen de achtergrond van de fontein en met zicht op de paleistoren", aldus de tuinbaas, die niet alleen werkt in de tuin van het Vredespaleis, hij woont er ook. En dat al meer dan 35 jaar. "Dit is bij wijze van spreken mijn achtertuin", vertelt Dolf lachend. Ooit woonden ze met drie gezinnen op het terrein, nu wonen alleen hij en zijn vrouw er nog. En dat bevalt nog altijd uitstekend. "Het is natuurlijk een prachtige en bijzondere plek. Maar ook hier groeit onkruid en worden planten ziek", voegt Dolf er nuchter aan toe.

Hij stuurt dagelijks de tuinploeg aan. Daarvoor moet je best flexibel zijn, legt hij uit. "Je bent afhankelijk van het weer en andere omstandigheden. We noemen onszelf wel tuinbaas, maar de echte baas is de natuur. Dat betekent dat je je moet aanpassen." En niet alleen aan de natuur. De tuinmannen moeten ook rekening houden met wat zich binnen afspeelt. Het Vredespaleis in Den Haag huisvest onder meer twee van de belangrijkste gerechtshoven ter wereld: het Permanent Hof van Arbitrage en het Internationaal Gerechtshof van de Verenigde Naties. Het doel is bij geschillen tussen landen tot een vreedzame oplossing te komen. "Ik kan 's ochtends wel bedenken wat we gaan doen, maar dat komt niet altijd zo uit. Als er een zaak loopt in het paleis en er zijn rechters, juristen en tolken bezig, kunnen we natuurlijk geen herrie maken." De tuin moet juist meewerken in de zaken die spelen. Daar is meer dan honderd jaar geleden goed over nagedacht door de Britse tuinarchitect Thomas Mawson. Hij liet de vredesgedachte overal terugkomen. Zo vermeed hij scherpe doornen en koos hij voor bomen en heesters met klein blad, zodat er zoveel mogelijk licht in de tuin zou vallen. En er is veel water. Dat staat - net als vrede - voor de basisvoorwaarden van het leven. De rozen in het rosarium symboliseren de liefde. De tuin is, ook nu nog, een oase van rust in de drukke stad. En dat was precies de bedoeling. "Om de mensen die een zaak behartigen in een goede stemming te brengen wanneer ze een wandeling gaan maken", legt de tuinbaas uit. Daar zaten aardig wat beroemdheden tussen in de loop van de jaren. Wie hij allemaal tegen het lijf is gelopen in 'zijn' tuin? Dolf: "Wie niet. Koningin Elizabeth, Bono, Mitterand en Gorbatsjov, om er maar een paar te noemen. En prinses Beatrix komt nog steeds regelmatig als er conferenties zijn over internationaal recht." Een deel van de tuin is nog origineel. "Ik doe mijn best dat zo te houden, maar dat is wel een kunst. En het belangrijkste is dat het leefbaar is. Het moet geen museum worden, zei Mawson al. We zijn ook een werkpaleis. Er moet hier dus gewerkt worden en we hopen dat we daarmee wat oorlogen kunnen afhouden."

